

GÖRÜŞME REHBERİ

Görüşme Planlı ve amaçlıdır

Görüşmede zaman, yer, oturma düzeni, uzaklık ve kullanılan dil önemlidir.

Zaman; hasta ağrısız, rahat ve telaşsız olmalı, hastanın tetkik programına göre ayarlanmalıdır.

Ortam; sessiz, iyi aydınlatılmış bir ortam olmalı, görüşmenin bölünmemesini sağlayacak bir ortam ve zaman seçilmelidir.

Dil; hasta Türkçe bilmiyor ise çevirmen kullanılmalıdır.

İyi bir görüşme için;

Hasta ile göz iletişimi kurabilecek bir mesafe olmalı, oturma pozisyonu hastaya göre ayarlanmalıdır.

Görüşmede hastanın anlayacağı bir dil kullanılmalı, tıbbi terim kullanımından kaçınılmalıdır.

Hastanın dikkati dağıldığında görüşme sonlandırılmalıdır.

Görüşmede hemşire hastaya güven vermelidir.

Görüşmede hemşirenin ses tonu, iletişim tarzı önemlidir.

Başlangıçta hastaya kolayca yanıtlayabileceği sorular sorulabilir (Kaç yaşındasınız?, nerede doğdunuz?)

Daha sonra duygularını ifade etmesini sağlayacak sorular sorulur (Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?, Bana anlatmak ister misiniz?).

Görüşme ve dinleme kesinlikle ayaküstü olmamalıdır.

Görüşme sürecinde de gözlem devam etmelidir.

Aktif dinleme: Hastanın anlattıklarıyla yakından ilgilenmek, hastanın duygu durumunun farkında olmak ve konuşmaya devam etme, önemli endişelerini açma konusunda teşvik etmek için sözel ve sözsüz becerileri kullanma sürecidir.

Empatik cevaplar: Hastanın bakış açısı ile bakarak cevaplar verilmelidir.

“Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz ya da bu sizi rahatsız ediyor gibi, biraz daha açar mısınız?”

“Üzücü bir durum gibi görünüyor. Üzgün hissediyor olmalıyız”

Kapalı uçlu sorular: Gerçekleri elde etmek için cevabı ‘Evet’ ya da ‘Hayır’ olan soruların yönlendirilmesidir.

“Ailenizde kalp hastalığı öyküsü var mı?”

Açıklama: Terapotik iletişim tekniklerini kullanan hemşire hastadan daha açık olarak tanımlamasını ve açıklamasını isteyebilir. “..... ne anlama geliyor, açıklar mısınız?”

Ayrıntıya teşvik etme: Hastanın daha fazlasını söylemesini ve konuşmasına devam etmesini sağlar. Hemşire ilgilendiğini gösterir ve başını sallayabilir, "Evet" ya da "Devam et" diyerek konuşmasının devamına teşvik edebilir.

Açık uçlu sorular: "Bana göğsünüzdeki rahatsızlıktan bahsedebilir misiniz?"

Cevabı içinde içeren yönlendirici sorulardan kaçınılmalıdır. Örneğin "Dışkınızda hiç kan görmediniz, değil mi?" gibi.

Önyargılı sorulardan kaçınma: Bu sorular çoğu zaman terapötik olmayan yanıt ve önyargılı sorular karar taşır ve hastaların suçlu hissetmelerine neden olabilir.

"Sen uyuşturucu kullanmıyorsun, değil mi?"

Geçişler: hastaları rahatlatmak için görüşme sırasında ne zaman yön değiştirildiği belirtilmelidir. Örneğin; "şimdi geçmiş sağlık problemlerinizi ile ilgili birkaç soru sormak istiyorum"

Özetleme, Yansıma: Söylediklerinizden Anladım doğru mu?

Görüşme sonlandırırken mutlaka hastanın ilave bir soru, görüş ve isteğinin olup olmadığı sorulmalıdır.